

Arkiv för: November [2007](#)

2007-11-30

□ 20:35:26, Kategorier: [Blogginlägg](#)

Namnsdagsbarn

Åh, höll på att glömma. I dag har Antero namnsdag i Finland. Grattis till mig! Svenska motsvarigheten är Andreas. Jag föredrar nog Antero ändå. Men betydelsen är den samma - grekiskans andro som betyder man och mänsklig. Den manlige.

Glänsande... vit duva... manlig.

Bert (tyskt namn i kortform, 8/2) Jonas (hebreiska, 29/3) Antero (grekiska, 30/11).

 [Kommentera](#) • [Ändra..](#)

□ 20:13:47, Kategorier: [Blogginlägg](#)

Siamesisk dag

Jag vet att vara ledig. En liten eftermiddagslur på fyra timmar med Gazzy instoppad i tröjan. Den jag har på mig. Vi har haft en lat fredag. I morgon ska julgardinerna upp i köket och adventsskiten fram.

 [2 kommentarer](#) • [Ändra..](#)

2007-11-29

□ 23:57:21, Kategorier: [Blogginlägg](#)

Flummigt

Jag känner mig lite pinsam. Ingenting kan jag låta bero utan att lägga mig i sådant som rimligtvis inte angår mig. Arbetsrelaterat. I går upptäckte jag en läkemedel i fel sammanhang för riktlinjer. Tydligen ett fel som varit inskrivet i anvisningar att användas sedan typ 12 år tillbaka. I ren förskräckelse ändrade man anvisningarna. På nationellt plan.

Så här håller jag på hela tiden. Upptäcker fel som jag påtalar. Men som kanske inte har direkt anknytning till mitt jobb eller till mina arbetsuppgifter. I våras fick jag Socialstyrelsen att anta än specificerad... öh, ska jag kalla det för sjukdomstillstånd, som tidigare inte fanns i svenskan eller i litteraturen?

I förra veckan hittade jag ett annat problem som skulle ställa till problem först om ett år, d.v.s. det är då konsekvenserna av dagens arbete skulle synas och vara för sent att rätta. Som nu har rättats till.

Det märkliga är att jag, den simpla sekreteraren, ständigt upptäcker saker, ifrågasätter, påtalar, o.s.v., kring saker som bara rullat på utan att någon reagerat. Har jag blick för avvikelser eller agerar jag också förutom reagerar?

Kanske jag bara är arbetsskadad. Håller man på med kvalitetsarbete försöker man se objektivt och funderar på alltings eventuella konsekvenser. Tror jag. Ändå känns det lite pinsamt. Kanske inte för egen del så mycket som för dem som jag påtalar felaktigheter för.

Och nej, jag letar inte problem. Sånt har jag inte tid med. När något är ologiskt reagerar jag direkt och kan inte

släppa det.

Det där med läkemedlet. Jag tror inte att medicin mot starr (ögondroppar) förbättrar hjärtsjukdomar. Och det visade sig att jag hade rätt. Ganska logiskt. Men ingen hade ifrågasatt det på 12 år (när det skrevs in i anvisningarna som betydande hjärtmedicin). Kanske det behövs en simpel sekreterare...

 • [Ändra..](#)

📅 20:14:52, Kategorier: [Blogginlägg](#)

Livsvärk

Fyra dagar fritt enligt schema. Just nu känns det okej då det varit tre jobbiga arbetsdagar. Men jag vet att jag från och med i morgon kommer att klättra på väggarna oavsett hur mycket jag har att fixa hemma. Jag får bara stimulans på arbetet, genom mina arbetsuppgifter. Hemma är det väl dags att förbereda advent, plus att jag fortfarande inte gått igenom alla fotografier jag fick från dödsboet. För ett helt år sedan. Saker som är jobbiga på ett icke-stimulerande sätt.

Jag är inte på humör. Jag har huvudvärk. Jag har tandvärk. Jag har knävärk. Jo, jag har väl magvärk också. Eftersom jag tar kortison. I två veckor till. Dags för... Panodil hade jag tänkt, men jag kanske skulle satsa på Treo? Levern är ju halvpaj av tidigare Alvdeon-konsumtion. Hm... jag har ju redan magont, så vad kan Treo egentligen ställa till med för ytterligare skada? Öh, tja... Jag har sedan i går konstant näsblod på grund av mina andra blodförtunnande tabletter. Och jag blöder av mina dagliga sprutor. Gud! Jag är klen?!

Jag har ögonont också. Det svider i ögonen när jag sitter vid datorn. Femton timmar per dag är kanske lite mycket?

I'm a man! Hear me gny...

 [3 kommentarer](#) • [Ändra..](#)

2007-11-28

📅 18:21:41, Kategorier: [Blogginlägg](#)

Bjäbb! Ynk...

Mycket att göra har mer. Från och med nu fram till slutet av februari drunknar jag i arbete. Då någon gång ska jag kunna ta julleddigt. Kollegorna undrar hur jag orkar, för de tycker att de har mycket men konstaterar att jag har det betydligt värre. Jo. Det är väl så. Häromkvällen räknade jag ut att det jag utför lätt kan omvandlas till 3,5 tjänst. Och nu... jag vet inte. Efter i dag motsvarar mina ynka 75 % fem heltidstjänster. Typ. Problemet är att ingen annan kan avlasta mig samt att där inte finns något intresse att se över min arbetsbelastning. Jag kämpar på.

Det som är så tråkigt är hurdan jag är på jobbet. Ettrig. Ger mig inte. Tjafsar emot alla som inte gör sitt arbete då det belastar mig ännu mer. [Tidigare var jag bulldoggen](#) som mest var butter men som kunde visa lite känslor. Nu är jag en ragata, eller vad en manlig motsvarighet heter. Jobbet har gjort mig till det. Det jag saknar är handfast stöttning och action så något händer. Kanske jag då hade kunnat uppvisa en trevligare bild av mig själv.

Vet inte riktigt vad det beror på, men jag kan knappt stå på benen. Jag är svag. Kanske det bara är utmattnig. Men det får jag inte känna förrän i... april? Schemat är fulltecknat fram till dess.

[Kommentera](#) • [Ändra..](#)

2007-11-27

□ 17:25:45, Kategorier: [Blogginlägg](#)

Fem veckor på tre dagar

I dagarna tre har jag varit skrivbordsslav på jobbet. Från att ha legat efter med jobbet elva veckor är jag nu nere på sex veckor. För en av arbetsuppgifterna. Tillståndet för en annan arbetsuppgifter är att jag ligger elva månader back. Jag planerar att försöka ta itu med eländet julhelgen när jag jobbar. Alla tre helgdagarna. Förhoppningsvis ska jag få sitta i lugn och ro då.

[2 kommentarer](#) • [Ändra..](#)

2007-11-26

□ 21:34:01, Kategorier: [Blogginlägg](#)

Sinus och Orbita

När jag söker information brukar jag googla efter den. Så också i kväll. Jag kom nämligen tänka på Sagan om Sinus och Orbita. Det har gått några år sedan jag läste den och nu funderade jag på var jag kunde hitta den. Gissa var jag fann den. Tydligt har en [Jontas bloggat om sagan för snart sju år sedan](#).

Sagan om Sinus och Orbita

Orbita satt i vänstra förmaket och virkade på en hjärtspets. Hon kastade en blick ut genom ovala fönstret och såg Sinus komma uppför Stora Bröstgången. Hon sprang ut genom leverporten och föll honom om lårbenshalsen och kysste honom på magmunnen. Därefter följdes de åt förbi vestibulaapparaten in i högra förmaket. Sinus tog av sig sin fibrinpäls, som var knäppt med ledknappar. Orbita var iförd andedräkt och hade ett ledband om sitt vackra siliehår. För att skydda dräkten tog hon på sig omentet, gick ut i köket och började ordna för utflykten. Av sin väninna Papilla hade hon fått låna en bröstkorg. I denna satte hon ner ett krus med magsaft och en knäskål med adamsäpplen, halsmandlar och näsmusslor. I en magsäck packade hon ner sårskorpor, moderkakor och tarmkax. Därefter gick hon tillbaka till högra förmaket. Sinus hade under tiden roat sig med att slå på trumhinnan och blåsa i örontrumpeten. Orbita satte på sig tarmluddet eftersom det

var ganska kallt, och så gick de tillsammans ut på *gemensamma gallgången*. Efter en stund kom de in i en skog av *bronkialträäd*. Det var svårt att ta sig fram mellan *hårrötter*, *äggstockar* och *njurstenar*, men till slut stod de framför *tårkanalen* där deras eka låg förtöjd vid en *nervstam*. De hissade *gomseglet* och styrde ut mot *Langerhanska öarna*, där de hade en underbar dag. Men det blev rätt sent, och när Orbita kom hem satt *Livmodern* vid *varhärden* och var *tarmvred*.

Beviset för att jag är produktiv. Så till den grad att jag glömmer det jag själv skrivit.

 [3 kommentarer](#) • [Ändra..](#)

📅 16:33:56, Kategorier: [Blogginlägg](#)

Olustigt

Det är jobbigt när man inte står ut med sig själv.

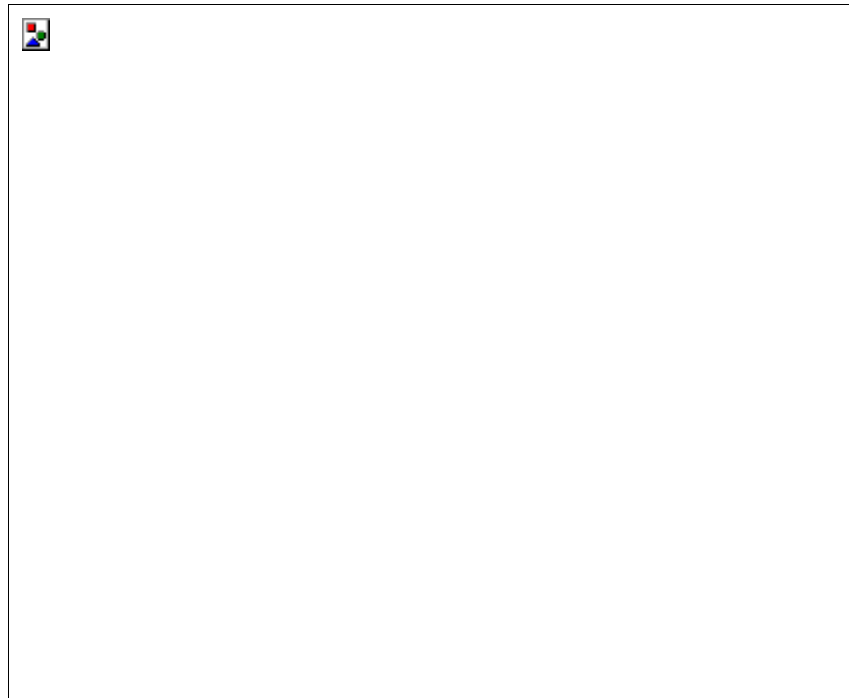
Jag är trött. Jag är sliten. Och inte särskilt trevlig. Det är så jag längtar till morgondagen så jag kan slita av huvudet på någon pittögd medarbetare. Det skulle få mig att må bra. Okej, bättre då...

 [2 kommentarer](#) • [Ändra..](#)

2007-11-25

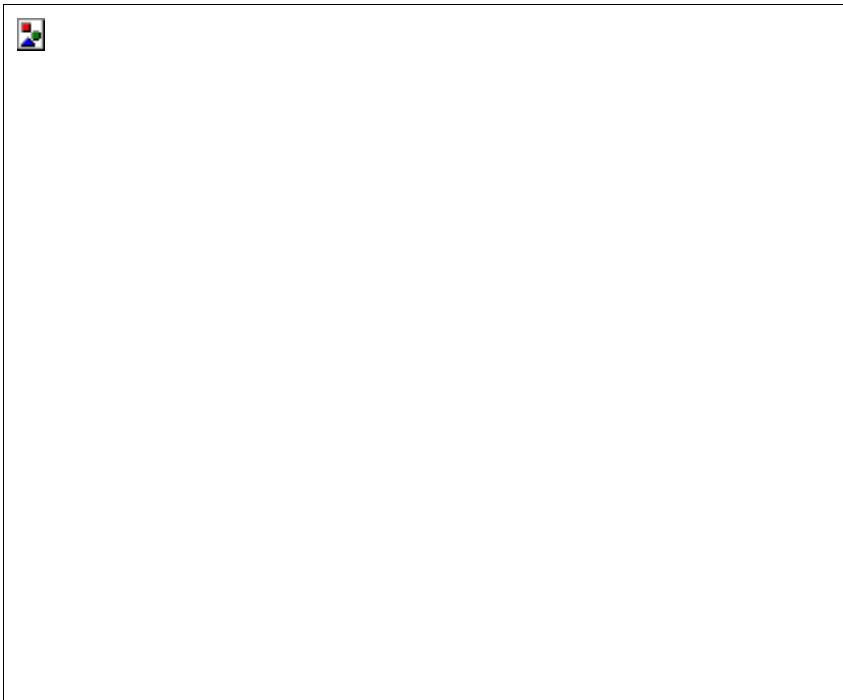
📅 23:16:49, Kategorier: [Blogginlägg](#)

Söndagslåten

Bra låt, men inte live som här.

Originalvideon är bättre låtmässigt men... videon... huh...

 [Kommentera](#) • [Ändra..](#)

📅 17:07:23, Kategorier: [Blogginlägg](#)

Söndagens drama

Tidigt i morse skulle jag åka med flärdtjänsten till jobbet. Mörkt, kallt, blött... och så kom då bilen. I baksätet satt en tjej i linne. Chauffören hade plockat upp en privatkund trots att han skulle köra flärdtjänst. Tjejen var full och somnade, men det blev ett himla liv när hon vaknade till och upptäckte att hon inte var ensam i bilen och dessutom inte var på väg hem. Jag undrar bara om taxametern var på eller om hon fick en annan fantasisumme när hon väl skulle släppas av hemma. Så kan det gå när man är ute och festar på natten, tar en taxi på småtimmarna och med en inte helt ärlig chaufför.

Vid lunchtid började det klia och göra ont. Då insåg jag att jag glömt smörja min bältros. Det är inte lätt att komma ihåg alla behandlingar jag ska ta vid dygnets olika timmar för diverse åkommor.

Dagens huvuddrama var väl att jag höll på att skalla [ordförande](#) som tydligen var i klinisk tjänst i dag. Sprang på henne i trapphuset på jobbet. Nåja, hon känner mig.

 [Kommentera](#) • [Ändra..](#)

📅 17:06:00, Kategorier: [Blogginlägg](#)

En uppgift

I helgen har jag läst ungefär 250 journaler. I tjänsten, måste jag kanske tillägga. Egentligen väldigt tråkiga texter innehållsmässigt - bara en massa beskrivningar av sjukdomar och behandlingar. Dessutom med stavfel vilket bara gör mig upprörd. Men det var inte det jag ville få sagt. (Okej, ett exempel - det är illa när en sköterska inte kan stava till sin titel utan skriver sjöterska).

Nej, jag berörs. Även om jag aldrig sett personerna som texterna beskriver så lever jag mig in i dem. Oavsett utgång som känner jag. Det är svårt att hålla avstånd.

Jag letar. Det är därför jag läser så många journaler. Uppgifter som ska föras till statistiken (godkänt av bl.a. datainspektionen). Även om jag får blick för "mina" uppgifter så måste jag ta mig igenom mängder av text. Oftast

är det bara långtråkigt hur lärorikt det än är. Skönt att få en vilodag. Under helgen hann jag komma ifatt lite. Nu ligger jag "bara" back åtta veckor - elva veckor i tordags. Förhoppningsvis ska jag hålla deadline vid årsskiftet. Men jag kan inte styra min vardag på jobbet. Även kommande vecka innehåller ett högprioriterat möte som jag har obligatorisk närvaro vid. Det stjälar min tid.

Kanske det låter konstigt, men jag har planerat hela nästa års arbete. Nästa år har jag inte tid att kissa på arbetstid. Synd att jag inte har någon att delegera till trots att så många sitter sysslolösa i personalrummet och lyfter lön.

 • [Ändra..](#)

2007-11-24

📅 19:18:54, Kategorier: [Blogginlägg](#)

Världens mitt

Jag har investerat 79 kronor på jobbet. För ett år sedan rev vi ner en karta från väggen då den var så... så... trasig! Kartan föreställde Västra Götaland. I ett år har det varit väldigt tomt på väggen. Tills i dag. Numera finns där en karta över Skåne. För att reta andra och få mig nostalgisk. Hoppas ingen river ner och kastar min karta. Det där med Skåne verkar reta väldigt många. Bland annat tog man ner mitt fina citat. "Att tala skånska är att kråkas en smula". På gränsen till hets mot folkgrupp. Ja, att ta ner så fina, målande, beskrivande, ärliga, riktiga citat.

För de som inte vet: Jag är skåning.

 [2 kommentarer](#) • [Ändra..](#)

📅 17:18:04, Kategorier: [Blogginlägg](#)

Dagens lilla

Jag har tagit itu med gamla synder på jobbet. Inte mina synder, men det har tagit hela dagen. Bedrövt, men inte så mycket att göra åt. Förhoppningsvis kommer jag en bit på vägen under morgondagen med mina egna arbetsuppgifter.

På tal om synder. Jag stal en stol på jobbet. Helt fräckt stal jag någon annans stol och gjorde den till min. I snart tre år har jag varit utan egen stol, då jag fick arva en skranglig dålig pseudostol. Sitter man åtta timmar om dagen tycker jag att man ska ha en vettig stol. Kanske jag kan beställa en ny och egen stol, men inte i år. Besparingsivern är vettlös så här i slutet på året.

 [Kommentera](#) • [Ändra..](#)

2007-11-23

📅 18:25:05, Kategorier: [Blogginlägg](#)

Hade det varit den 13 och inte den 23 hade det varit fredagen den 13

Först nu har jag börjat använda kalendern i mobilen för att avge signal när det är dags för mig att närvara vid något möte. En bra funktion förutom att meddelandesignalen inte går att ändra. Det går inte att höja ljudet. Det går inte att byta signal. Som tur är har jag alltid mobiltelefonen i bröstfickan, så jag hör den vaga och diffusa signalen. Ibland. Åtminstone har jag ännu inte missat något möte, för jag har alltid hunnit reagera med "Va, hörde jag något eller fick jag överslag i min tinnitus?". Och då kommit på att kolla mobilen.

 [2 kommentarer](#) • [Ändra..](#)

2007-11-22

□ 18:14:39, Kategorier: [Blogginlägg](#)

Borde jag ha fru, barn och bil? Jag har ju katt och flärdtjänst!

Kanske jag borde skriva något uppföljande och avslutande om bältrosen? För jag hade tänkt lämna det bakom mig. Anledning: Det har nästan gått tillbaka helt, syns knappt, känns... lite. Jag har andra fokus än sjukdom och besvär.

Äh, där ljög jag. Besvär är det enda fokus jag har även om det inte är sjukdom. Hos mig. Morgonens chaufför var besvärlig. Kom sent. Ville inte köra mig. Ändrade sig. Och sedan blev jag korsförhörd om yrke, inkomst, ålder, fru, barn och bil. Vill han veta så privata och personliga saker får han väl läsa min blogg. Jag tycker inte om att vara så utlämnad ensam i en bil. Han var dessutom arg på mig eftersom jag redan då hade hunnit ringa till flärdtjänsten och klaga på hans försening. Och så kom jag 40 minuter senare till jobbet än om jag blivit hämtad på utsatt tid. Sedan i eftermiddag anmälde jag honom.

I dag har jag haft workshop nr 1 på jobbet. Det gick bra. Väldigt bra. Jag är nöjd med min insats. Och deltagarnas.

Ledig fredag där jag hoppas på att mitt bokpaket kommer före arbetshelgen. Spännande böcker (ingen skönlitteratur, så klart!).

 [Kommentera](#) • [Ändra..](#)

2007-11-21

□ 23:09:07, Kategorier: [Blogginlägg](#)

Dagens sista

I förra veckan blev höstens föreläsningar avklarade. Så vad gör jag då? Jo, i morgon börjar nästa projekt på jobbet där jag sammankallar kollegor en timme varannan vecka för genomgång av fallövningar (praktisk genomgång). Under fyra veckor har jag gett dem föreläsningar i teori. Nu övergår vi till praktiskt arbete. Hittills har jag bara bokat in fram till jul.

Frågan jag ställer mig varje dag: När ska jag hinna göra något eget arbete? Men det är fel tänkt från min sida. Oavsett vad jag gör så är allt arbetsuppgifter som jag ska utföra. Jag har så många inriktningar, d.v.s. arbetsuppgifter, som inte är relaterade till varandra, att det känns som om jag försakar något. Känslan kommer av att jag trots allt bara kan göra en sak i taget. Inget jobb springer ifrån mig bara för att jag fokuserar på en uppgift i taget.

Jo, det börjar springa ifrån mig. Som mest har jag 15 arbetsdagar kvar på året då jag ska utföra något som ska vara klart till årsskiftet och där jag ligger tio veckor efter. Beräkningarna säger att det går jämt ut om inget mer inträffar som gör att fokus hamnar på något annat. Men jag kan inte styra omvärlden. Jag kan inte styra arbetet. Samtidigt har jag ett fritt arbetsupplägg - jag får själv ta ansvar för hur och när jag gör mitt jobb, men där finns hela tiden en deadline att ta hänsyn till. Frustrationen jag kan känna handlar inte om stress eller press. Snarare över att jag inte har kontroll fullt ut och inte kan planera minutiöst. Alla scheman spricker oftast fem minuter efter arbetsdagens början.

I dag fick jag göra en akututryckning då man skrek efter mig. Man önskade min hjälp. Sådant som ingår. Sådant

som jag inte kan planera.

Ändå är det så här jag vill ha det. Det ska vara fullt upp. Det ska inte vara förutsägbart. Jag behöver stimulansen som detta ger mig. Det enda jag saknar är marginaler och lite extra tid. Ärligt så tror jag att jag gör sex heltidstjänster på en gång. Och jag säger nej till mycket för jag tror ändå att jag nått min gräns med råge. Hm, det kanske är därför jag aldrig fikar på eftermiddagar och bara tar en kvarts lunch? För jag hinner inte. Hade jag inte haft kollegor skulle jag hoppat över frukostrasten också. Är de borta struntar jag i rasterna helt. Visst, jag vill ha fullt upp hela tiden men kan ändå tänka mig "sälja ut" en del. Tyvärr skulle det roliga försvinna då ingen ens vill gå nära det som är tråkigt eller jobbigt.

Sömn. Jag måste sova. Där är så mycket jag ska hinna, och orka, i morgon. Natti!

 [2 kommentarer](#) • [Ändra..](#)

🕒 20:30:01, Kategorier: [Blogginlägg](#)

Meriterna

Du får alltid så konstiga diagnoser, tyckte modern efter kvällens avrapportering efter dagens läkarbesök. Det håller jag väl inte riktigt med om eftersom det trots allt är sjukdomar som finns. Men meritlistan börjar bli imponerande.

Som elvaåring krossade jag armbågen under skolgymnastiken. Jag snubblade. Föll. Landade med armbågen först.

När var arton blev jag akutopererad för testikelstumör. Godartad.

Sedan när jag var mellan 23 och 28 år fick jag följande: Migrän. Hjärtsäcksinflammation. Gallsten (akutoperation efter att doktorn tryckt ut en gallsten i gallgången så att jag blev gul, fick stopp i gallgången). Allvarlig vattkoppsinfektion som också satte sig på hjärta/lungor/mag-tarmkanalen. Multipel skleros med förlamning, spasticitet, synnervsinflammation, kronisk trötthet, kroniskt smärttillstånd.

Därefter har jag också fått konstaterat bråck på magmunnen (min diagnos - jag vägrar gastroskopi), stressutlöst tinnitus och krisreaktion med konsekvensen minnesstörningar.

Och nu bältros. Vanliga sjukdomar. Kanske inte något som brukar drabba en och samma person?

Jag förstår inte de som pratar väder och tycker att det är spännande. Inget slår sjukdomar. 😊

 • [Ändra..](#)

🕒 17:33:09, Kategorier: [Blogginlägg](#)

Helveteselden

Läkarbesöket tog inte mer än tio minuter. Jag drog upp min tröja och doktorn blev upphetsad över det han såg. Förutom min håriga bringa så hade jag också ett handflatestort sår på magen. Det var lätt att sätta diagnos. I och för sig tyckte han att jag var för ung för den diagnosen. Självt skrattade jag bara åt det. Ingenting förvånar mig längre. Bältros.

För tio år sedan fick jag allvarlig vattkoppsinfektion och blev inlagd. Efter ett sådant utbrott lagrar kroppen viruset. Sedan kan något trigga igång bältrosen. I mitt fall den virus jag hade i kroppen för ett par veckor sedan. Den där hängigheten som aldrig ville bryta ut som förkylning. För jag fick bältros i stället.

Det märkliga är egentligen att jag tror min vattkoppsinfektion var utlösande faktor för min ms. Och nu kommer samma ursprungsinfektion tillbaks i en annan tappning. Hur det kommer att utveckla sig vet jag inte riktigt.

Kanske detta var enda bältrosen jag fick men den kan återkomma skovvis, precis som ms. Och symtomen är de samma. Smärta och känsel förändringar. Så nu kan jag inte skilja på vad som är vad om jag inte får utslagen. Tyvärr sökte jag nu för sent (72 timmar för sent) så någon behandling finns inte. Annat än att jag fick lite kortisonsalva som lindring. Eftersom det är sårikt var doktorn rädd att jag skulle få svamp också, så salvan är egentligen en kombinationsbehandling. Mot fotsvamp. Vilket blir konstigt när man läser bruksanvisningarna om att jag måste byta strumpor varje dag (det gör jag ändå).

Vad kan man mer säga om bältros? Smärtan kan (troligen) bli kronisk även om bältrosen i sig försvinner. Och jag är just nu smittsam. Jag kan ge småbarn vattkoppor. Men jag sjukskrivs inte (vilket jag inte hade gått med på ändå).

Bältros gör ont. Sägs det. Själv tycker jag det inte ens kommer i närheten av ms-smärtorna. Så jag tycker bältros är okej. För stunden åtminstone. Nej, nu måste jag gå och applicera salva mot fotsvamp. Gissa om man på apoteket blev förvånade när jag sa att jag inte hade svamp utan en bältrosinfektion. De verkar inte riktigt hemma på detta att de läkemedel de lämnar ut faktiskt kan ha andra användningsområden.

Tjoho!

 • [Ändra..](#)

📅 10:37:03, Kategorier: [Blogginlägg](#)

En snabbis

Oj, så snabbt det gick. Jag ringde vårdcentralen och fick en akuttid 3½ timme senare. Imponerande. Eller kusligt - för då betyder det att jag kanske har något som inte är så nyttigt för mig.

funderar Enligt regelverket får jag inte göra något privat på nätet under arbetstid. Fast det gäller väl bara på jobbet? För nu är jag hemma, ska till vårdcentralen om tio minuter. Eftersom det är akuttid får jag göra det på arbetstid. Ibland är det svårt med regelverk.

Ett annat regelverk säger att jag i dag ska betala 40 kronor för läkarbesöket eftersom jag sedan är uppe i högkostnadsskydd. Trevligt. Och så månste jag lista om mig till ny vårdcentral eftersom jag är skriven på den där jag bodde tidigare. Jag kan inte förstå att man vill ha detta pappersarbete. Man ser i folkbokföringen var jag bor samt att det är fritt vårdsökande. Men okej, klart jag listar om mig för jag tänker då inte resa en mil till min gamla vårdcentral när jag har en i huset bredvid där jag bor.

Dags att träffa en läkare. Jag har rena kalsonger. Inte för att jag ens tänker ta av mig byxorna.

 • [Ändra..](#)

2007-11-20

📅 18:44:22, Kategorier: [Blogginlägg](#)

En typ av släktforskning. Eller efterforskning.

Hereditet, det medicinska ordet för ärftlighet. Det är bra att känna till sin hereditet för olika sjukdomar så man vet i vilken riskzon man befinner sig i. I stort sett alla har hereditet för hjärt-kärlsjukdom även om graden kan variera. Allvarligast är om någon släkting haft hjärtinfarkt före 55 års ålder. Och man själv har riskfaktorer som rökning, övervikt, diabetes, högt blodtryck eller har en A-personlighet.

Hur ser min hereditet ut? Jo, min far hade hjärtinfarkt före 55 år (han var 53 år). Vidare hade han haft propp i benet i 30-årsåldern. Också en cirkulatorisk åkomma. Men det han dog av var lungcancer spridd till levern.

Lungcancer var också något min farfar dog av. Och min mormors bror. Rökningen får väl ses som boven även om väldigt, väldigt, väldigt få (jag menar det verkligen) rökare alls får lungcancer. Där går istället genetiken in - genetiskt större risk för att få lungcancer där rökning är en utlösande och bidragande faktor.

Min morbror fick (tror jag) hjärtinfarkt och dog i komplikation till bypassoperation precis före sin 60-årsdag. Morfar dog i hjärtinfarkt 65 år gammal. Mormor dog i något vi är lite osäkra på. Hon dog utanför vårdinrättning och ingen obduktion skedde. Man tror två saker - antingen hjärtinfarkt eller propp i lungorna (cirkulatoriskt). Precis 70 år fyllda. Hon hade nedsatt cirkulation i benen efter tidigare proppar där, samt hade åldersdiabetes. Farmor vet jag inte. Hon var över 90.

Man får väl säga att jag har stark hereditet för åtminstone hjärtinfarkt. Trots vikten så har jag fortfarande normalt EKG och blodtryck. Eftersom jag ligger i riskzonen med en far som fick infarkt före 55 års ålder, tar jag blodförtunnande läkemedel (ska man enligt nationella riktlinjer som Socialstyrelsen gett ut). Men detta fick jag insatt först 15 år efter min fars infarkt. Och syftet var min misstänkta stroke i januari som sedan visade sig vara ett ms-symtom. Men där behandlingen ändå får bli livslång beroende på min hereditet.

Min ms då? Nej, den är inte ärftlig. Det är genetisk. Men jag känner inte till någon med ms i släkten även om jag inte har någon koll på släkten i Finland. Däremot så är ms en autoimmun sjukdomar. Och det finns i släkten. Mest uppenbart är väl min kusin som har (periodvis svår) psoriasis.

För ett par år sedan pratade jag med en moster. Vi blev lite skakade för jag satte diagnos på henne. De mystiska symtom hon hade på 70-talet klassificerade jag som ms - den godartade varianten som ger ett symtom som försvinner och som sedan aldrig kommer tillbaka. Där finns också diabetes och högt blodtryck.

Så jag kan sammanfatta det med att jag har uttalat stor risk för hjärtinfarkt och diabetes. Genetiskt har jag risk för autoimmun sjukdom vilket jag också fick konstaterat, för åtta år sedan, i form av multipel skleros. Hereditet är något doktorn brukar fråga kring. Men egentligen behöver man bara räkna upp riskfaktorer för det är de som brukar leda till sjukdom.

I morgon ska jag kanske försöka få tag på en doktor. Jag har fått någon typ av urtikaria (hudutslag) som jag inte kan tolka. Får jag gissa så är det en hudinfektion där bakterier kommit in när jag penetrerat huden med mina sprutor. Tidigare var jag väldigt noga med hygien på så sätt att jag "spritade" där jag skulle sätta sprutan. Vilket jag slutat med efter uppmaning från sjukvården då spriten torkade ut huden och gjorde den nekrotisk (vävnadsdöd). Ack, ja... Sjukdomar... Patient och personal - jag kommer aldrig ifrån det.

 [Kommentera](#) • [Ändra..](#)

🕒 05:44:41, Kategorier: [Blogginlägg](#)

Att ta ut sig

Oj. Rejäl träningsvärk. Till och med i lungorna. Tur jag har flärdtjänst. Dags att ta sig till jobbet.

 [Kommentera](#) • [Ändra..](#)

2007-11-19

🕒 22:33:09, Kategorier: [Blogginlägg](#)

Min lilla

I stort hela dagen har jag blivit stängad, eller buffad på. En liten misse har ständigt letat upp mig och gett mig en liten uppmuntrande buff. Sedan har hon satt sig ner och tittat på mig med sina stora gröna ögon. Och väntat. På att jag skulle säga något till henne, eller ännu bättre - klia henne på magen. Bara min hand kommer nära kastar hon

sig på rygg med alla benen i vädret.

Jag är ständigt orolig för henne. Jag är inte helt säker på att hon mår bra. Hur jag än försöker känna mig in på henne så kan jag inte sätta fingrat på vad som skulle kunna vara problemet. Vissa dagar går hon och ropar på mig högljutt, vill att jag ska komma. Tidigare har hon alltid sökt upp mig, men inte längre. Börjar hon bli lite dement? Eller som de sista två dagarna. En väldigt tyst misse som går efter mig.

Anledningen till att jag funderar över hennes hälsotillstånd grundar sig väl egentligen på att hon inte betar sig som vanligt. Jamar brukar hon bara göra när hon hittar sina leksaker. Tyst brukar hon vara när hon sover, vilket hon inte gjort så mycket sista tiden. Däremellan brukar hon gå och småprata för sig själv, muttrar. Vilket hon inte gjort nu på en vecka. Något är annorlunda, men jag vet inte vad.

Gazzy blir tio år i april. Det betyder att hon är i 55-60 års åldern. Hon är fortfarande en ung kisse med förhoppningsvis många goda år framför sig.

 [2 kommentarer](#) • [Ändra..](#)

📅 17:01:22, Kategorier: [Blogginlägg](#)

Tröttsamt

Varför faller vissa så lätt för hoax? Kända, dessutom. Som cirkulerat på nätet i flera år. Senast i dag fick jag ett mejl om att [få en gratis Ericsson-mobil](#). I mejlhistoriken såg jag att det var en läkare på jobbet som tipsade. Och varför måste sådant här komma i jobbmejl?

 • [Ändra..](#)

📅 16:45:22, Kategorier: [Blogginlägg](#)

Atleten gör comeback

På dagen en månad sedan jag var på gymmet. Infektionen jag känt i kroppen har försvunnit och det känns nu så normalt som det kan. Även om jag fortfarande är lite ostadig i benen. Programmet följer jag slaviskt och kan inte säga att det känns tufft efter en månads uppehåll. Det tar en timme och det känns i musklerna även om jag inte tar ut mig totalt. Bortsett från det där sista jag gjorde i dag...

Det var nästan en timme kvar innan flärdtjänsten skulle hämta mig, så vad skulle jag göra? Jag hoppade upp på trampkvarnen. Hur den fungerar vet jag inte. Vilka inställningar som ska göras vet jag inte. Så jag tog den inställning som föregående haft. Oj, vad jag sprang! Efter 20 sekunder tänkte jag "nu får det vara nog" men jag är envis. En helt minut skulle jag plåga mig upp till. Vilket jag också gjorde. Sedan kom jag knappt ur maskineländet eftersom benen var ganska möra. Med en kraftansträngning lyckades jag undvika falla ihop i en liten nätt hög.

Jag är skakad. Över min dåliga kondition. Pulsen gick från 0 till 470 km/timme. Och skakad över hur begränsad jag trots allt är i min ms.

Men jag kommer absolut fortsätta plåga mig med konditionsträning även om inriktningen med mina gymbesök är styrka. Vilket kan tyckas vara lite märkligt eftersom styrka är något jag har, särskilt i benen även om jag är väldigt ostadig men det handlar om koordination och motorik och inte så mycket om svaghet. Men programmet är utprovat och anpassat av en sjukgymnast. Dock fick jag några minuter med honom precis innan jag skulle hem, och han godkände mitt självplågeri. Trampkvarnen ska nu bli ett inslag i mina besök även om det bara är för en minut åt gången.

Jag borde plocka fram mina viktväktarprogram också. Igen.

Träningsvärk i benen. Underbart!

Undrar om jag fick en endorfinkick i dag. Känner mig inte lika deprimerad vilket jag varit i en veckas tid. Nåja. I morgon är det arbete som gäller. Den tanken kan väl göra vem som helst deprimerad.

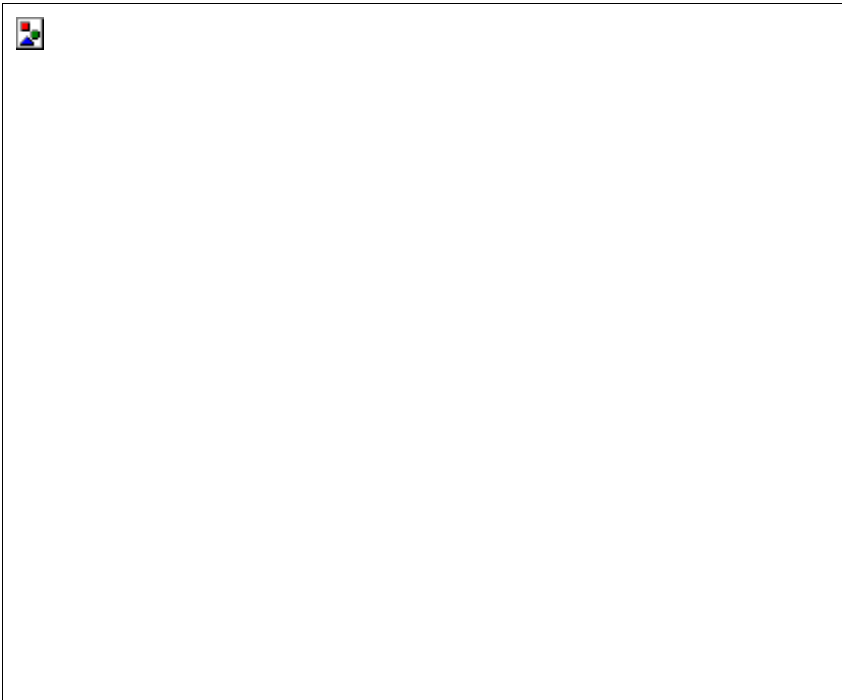
 [2 kommentarer](#) • [Ändra..](#)

2007-11-18

📅 23:45:31, Kategorier: [Blogginlägg](#)

Bearforce1 - uppföljningen

Lite julstämning med [Bearforce1](#).

Jag tycker de är lika vansinnigt dåliga som tidigare. Koordinationen... sånginsatsen...

 [Kommentera](#) • [Ändra..](#)

📅 23:26:46, Kategorier: [Blogginlägg](#)

Ett inlägg

Var det september och oktober jag redogjorde så noga kring mitt hektiska schema? Nå, det har nu lugnat ner sig något även om jag fortfarande har väldigt mycket att göra. Det enda som är inplanerat är det vanliga. Arbete med diverse möten. Gym varje fredag samt varannan måndag (jag har inte varit där på en månad, men ska i morgon). Och sedan är där inte så mycket mer. Det som möjligen plågar livet ur mig just nu är eftersläpningen i jobbet.

Jag vill inte skriva om det här. Men jag ska till våren på en fyradagarskonferens. Vilket gör mig väldigt glad och förväntansfull. Som en upprättelse.

Sedan kan jag bara konstatera att jag är deprimerad. Jag blir det när motstånd och tröghet uppstår i arbetsrollen. Vilket jag tror förbättras av den konferens jag ska på.

 [Kommentera](#) • [Ändra..](#)

📅 18:07:12, Kategorier: [Blogginlägg](#)

Stulen lista

Funnen hos [Angela](#) som i och med sin publicering tvingar mig att ta efter. Våldigt outtalat, men ändå... 😊

ALLMÄNT

Vad heter du?

Jonas

Vad skulle du vilja heta ifall du själv fick välja?

Björn eller Jens.

Vilka andra namn tänkte dina föräldrar ge dig?

Josefina om jag blivit en flicka. Björn var på tal men rädslan för smeknamnet Nalle fick dem att avstå.

Vilket stjärntecken är du?

Vattuman, dock väldigt nära fiskarna.

Vilken årgång är du?

1970.

Var bor du?

Göteborg.

Bott utomlands?

Nej, märkligt nog räknas både Skåne och Hisingen som tillhörande Sverige.

Flyttat antal gånger?

Nio gånger – minst. Jag blir lite osäker.

Var skulle du vilja bo?

Jag är nöjd där jag befinner mig. För tillfället.

Yrke?

Officiellt läkarsekreterare men arbetar istället som koordinator, handledare och klinisk kodare.

UTSEENDE

Hur lång är du?

En hel meter och 83 centimeter.

Hur mycket väger du?

Tillräckligt för att gravitationen inte ska ställa till med problem för mig.

Hårfärg och frisyr?

Mörkblond och rakad till 2 mm.

Ögonfärg?

Mest blå men intensiteten varierar och ibland uppfattas de som gröna.

Mest nöjd med?

Näsan.

Minst nöjd med?

Sneda tänder.

Skostorlek?

47.

Glasögon?

Ja.

Har du några piercingar/tatueringar?

Nej.

FAVORITER**Filmer?**

Inga speciella, blir dock aldrig trött på Nyckeln till frihet.

Låtar?

Stora låtar. Låtar som fastnar. Låtar som säger mig något antingen musikaliskt eller textmässigt. Kan inte peka ut någon specifik.

Årstider?

Hösten.

Mat/dryck?

Fisk är favoriträtten. Dryckesmässigt det mesta.

Djur?

Kattmänniska. Allt annat kan man slakta.

Färg?

Det mesta utom rött, rosa och marinblått. Särskilt svag för giftigt grönt.

Parfym?

Tål inte. Får andnöd och huvudvärk.

TV-program?

Just nu, Heroes.

Sysselsättning?

Sömn eller gym. Men om det är "favorit" vet jag inte. Det handlar mer om behov.

KLÄDER**Vad använder du just nu för jacka?**

En korsning mellan vinterjacka och överrock.

Vad använder du just nu för skor?

Svarta Ecco.

Favoritfärg på kläder?

Lila eftersom jag klär bäst i det, men då det inte är modiefärg just nu håller jag mig till neutrala färger som vitt, svart, grått.

Vilka kläder skulle du vilja ha just nu?

Inga speciella. De ska vara bekväma och sitta bra. Enda krav jag har.

Favoritaffärer?

Inga speciella klädaffärer.

För ungefär hur mycket köper du kläder för i månaden?

Ett par tusen.

Vad har du för byxstorlek?

D-någonting. Långa ben.

BLANDAT**Vad hette din morfar?**

Åke Leopold Nilsson.

Var har du i din jackficka just nu?

Plånbok, husnycklar och en 5-krona till kundvagnen.

Vad är du beroende av?

Grovsnus och Pepsi Max.

Vilket land kommer du i från?

Sverige (Skåne) men tillhör andra generationens invandrare då jag har rötter i Finland.

Vad tror du på?

Vilja och förmåga.

Vilken religion tillhör du, om du nu tillhör någon?

Protestant men under protest.

Vad köpte du senast?

I fredags veckohandlade jag på Ica. Vad jag köpte? Öh, jag minns inte riktigt. Bröd, pålägg, päron, mjölk...

Har du nåt husdjur?

Gazzy – min dahling till katt.

Vad bor du i?

Lägenhet.

PRYLAR**Plånbok?**

Svart liten sak. Jag köper plånbok ungefär en gång per år. Inte för att de slits.

Tandborste?

Ja, vanlig inköpt på apoteket, extra mjuk. Byter varje vecka. Just nu är den svart.

Smycken?

Nej, det är fjantigt pråligt.

Solglasögon?

Nej, det funkade inte till mina glasögon. Men då jag är halvblind stör solen inte mig ändå.

Underkläder?

Kalsonger – inget raffset i gömmorna.

 • [Ändra..](#)

□ 13:05:19, Kategorier: [Blogginlägg](#)

Mycket deg blir det...

Ännu en ryslig konsekvens av att jag är ledig och uttråkad - jag bakar vetebullar. Det är säkert 6-7 år sedan sist.

 [3 kommentarer](#) • [Ändra..](#)

2007-11-17

□ 18:20:49, Kategorier: [Blogginlägg](#)

Retro

I dag kommer en dagboksreprise från 2002. Anledning: Manusförfattaren strejkar.

Jag försöker lära mig ett språk jag inte behärskar; svenska. Svenska är inte mitt modersmål - det är skånskan. Det är därför jag alltid varit så tyst och verkat fundera så mycket innan jag öppnat munnen för att säga något. Svenskan är svår att lära sig och jag måste få några sekunders betänketid innan jag vågar säga något.

Jo, detta är faktiskt sant. Det var vid den tiden jag började grundskolan som jag insåg att jag inte pratade samma språk som mina jämnåriga. Under min uppväxt träffade jag bara släkten på sin höjd, eftersom jag som liten inte hade andra barn att umgås med eller ens några grannar. Det blev en chock att upptäcka att min skånska dialekt var en avart från den traditionella skånskan.

Som barn lär man sig att upprepa vuxnas ord. Det gjorde jag också men eftersom jag inte kunde skriva eller läsa vid min ringa ålder, upprepade jag ord så som de för mig lät. Och ingen vuxen rättade mig eftersom deras uttal var mycket likt mitt även om de visste ordens rätta uttal och betydelse.

Min far har jobbat vid en plantskola. Det har jag förstått först nu. Jag fick lära mig att det hette planktskola och i skolåldern gjorde det mig väldigt förvirrad när jag upptäckte att där fanns något som hette plankton.

Pinne på skånska blev pinge. Talgoxe blev tall-joxe. Det har förföljt mig upp i vuxen ålder. Kanske denna traumatiska upplevelse har gjort att jag blivit så fascinerad av språk. Väldigt länge hade jag svårt för svårare ord som konversera, aggressivitet och infantilitet. Jag visste inte vad de ordagrant betydde eller hur man stavade till dem. Dessa ord fanns inte i min omgivning. Istället hade jag lättvarianterna prata, argsint och barnslig som jag fått lära mig i skolan. Hemma hade jag andra varianter av det hela. Snacka, galen och glyttig, men med skånskt uttal.

Detta har gjort att jag alltid känt mig hämmad, missförstådd och utanför. Språket gör väldigt mycket och jag har känt mig som en verbal analfabet. Istället för att försöka släta över denna brist och detta komplex (*kanske rent av lyte?*), har jag varit vetgirig. Jag har alltid tyckt om historier och därför läst böcker. Dessa böcker har tvingat mig igenom språket och på vägen har jag snappat upp ett och annat. Ändå kom inte min aha-upplevelse vad gäller svenska språket förrän för tio år sedan.

För tio år sedan utbildade jag mig till läkarsekreterare. I den utbildningen ingick att lära sig medicinsk terminologi, vilket i praktiken är latin och grekiska. När jag förstod logiken i latinets uppbyggnad av prefix och suffix, klarnade det. Många av våra "svårare" svenska ord är lånade från latin. Plötsligt kunde jag förstå ett svenskt ord som jag aldrig tidigare sett eller hört. Under åren har jag också läst engelska, franska och tyska. Också det har bidragit till att förstå svenska bättre eftersom vi har väldigt många låneord. Det känns märkligt att erövra sitt språk genom att gå omvägen över andra språk. Och allt började med att min skånska dialekt innehöll för mycket lokala avvikelser.

 • [Ändra..](#)

2007-11-16

🕒 22:53:37, Kategorier: [Blogginlägg](#)

Ett tag sedan sist

Min [hemsida](#) har uppdaterats. Sidorna om mig, ms och länkarna är modifierade.

 [3 kommentarer](#) • [Ändra..](#)

🕒 14:38:39, Kategorier: [Blogginlägg](#)

Den privata arbetsplatsen

Jag läste precis en krönika (finns inte online) om hur mycket tid vi egentligen lägger på jobbet med att göra privata saker. Som att prata i telefon privat, surfa på nätet utan att det är arbetsrelaterat, mejlar privat, och så vidare.

Själv ser jag det som något väldigt vanligt förekommande. Numera. Före datorns intåg arbetade man. Prata privat i telefon var inte heller särskilt vanligt då det blockerade telefonen på jobbet samt att alla hörde att det inte var tjänstesamtal. Nu med mobiltelefoner ringer det konstant, överallt, under arbetsdagen. Särskilt arbetskamraternas barn ringer i tid och otid, även när vi har möten. För det första stänger man inte av telefonen. För det andra går man inte ut. För det tredje säger man inte att man ska ringa upp. Man sitter ogenerat kvar på mötet och pratar ljudligt med sina barn (och håller för sitt andra öra för att höra, då vi tydligen stör som är i tjänst på vår arbetsplats). Och ingen säger något.

Hur rent mjöl har jag själv i påsen? Jag ringer aldrig privatsamtal. Jag mejlar inte privat. Surfar på nätet... öh... jag har Bloglines installerat så jag kan läsa medicinska nyheter - är det privat? Mobiltelefonen har jag alltid med mig, men inte alltid påslagen. På möten är den avstängd eller om jag sitter i enskilda samtal. Jag pratar aldrig privat, men ibland ringer flärdtjänst, hämndtjänst och gym då de behöver meddela ändring av tider.

Vidare går jag aldrig och sätter mig i personalrummet för att komma ifrån (arbetskamrater läggre cirka 50 % av sin arbetstid med att fika). Jag tar aldrig rast på eftermiddagen. Lunchen är 15 minuter (officiellt 30 minuter, men det tar en kvart att gå och köpa lunchen också). Jag har alltid min arbetstelefon med mig där jag går (men stängd om jag har föreläsning eller möte).

Ibland känns det som om jag är den enda som arbetar. Hur ser det egentligen ut på andras arbetsplatser? Och vilka regler gäller egentligen där man jobbar? Jo, vi har också regler, men ingen bryr sig om att kolla. Den enda egentliga uppmaningen vi fått är att inte porrsurfa efter barnpornografi på arbetstid.

Jag anser att man ska arbeta på sitt jobb. Det är vad man har betalt för.

 [Kommentera](#) • [Ändra..](#)

🕒 08:00:14, Kategorier: [Blogginlägg](#)

Massivt motstånd

Tredje dagen där jag känner mig ur form mentalt sett. Jag vet inte vad det är. Dessutom hade jag en obehaglig dröm i natt. Jag flådde kattungar levande med rakblad då restaurangen jag jobbade på grillade dessa kattungar. Något i mitt undermedvetna försöker nog säga mig ett och annat. Som att jag just nu går på utan hänsyn och empati. Det är svårt att erbjuda andra något som jag själv inte visas.

 [Kommentera](#) • [Ändra..](#)

2007-11-15

□ 17:36:18, Kategorier: [Blogginlägg](#)

En dag på jobbet

Det räckte med att öppna e-posten på jobbet för att den här dagen skulle vara förstörd. Den ena anklagelsen efter den andra. Ifrågasättande. Flera mejl. Från samma person. Som jag inte känner. För mig var det enkelt att svara eftersom jag i stort sett bara håller upp en spegel för att visa vem de egentligen ska anklaga. Ta först reda på fakta. Jag blev irriterad.

När jag gick i korridoren skrek plötsligt en sköterska efter mig. Hon tyckte inte om mina arbetsuppgifter, som bl.a. innebär att jag stöttar dem i deras arbete. Något liknande fick jag höra i går. Om jag inte kunde ta och skaffa mig ett annat arbete. Inget elakt eller illa ment, jag förstår. Men att alltid höra suckar och kommentarer när jag kommer gående är lite tråkigt. Suckarna handlar om att jag påminner deras dåliga samvete bara genom min uppenbarelse.

I dag var det dags för min sista föreläsning. Det var inte lätt att få bokad konferensrum och sedan fick jag dessutom tidigarelägga allt med en kvart vilket jag meddelat både skriftligt och muntligt eftersom jag inte vill att någon dyker mitt i min föreläsning. Men alla vet väl vad som brukar hända när jag ska föreläsa? Ingen kom. Trots tre mejl och muntlig information i tisdags. Ursäkten var att man glömt eller inte hunnit. Men att man vill att jag ändå tar mig besvär en gång till för att hålla föreläsningen. Det får jag fundera på. Jag blev nog lite ledsen (uppgiven) eftersom jag lagt ner flera hundra timmar på detta. I teorin är man intresserad, men i praktiken...?

Lägger man ihop ovan så blev jag arg. Avbröt arbetsdagen och åkte hem.

Jag erbjuder en service på jobbet. Men om jag är önskvärd? Tveksamt. Det enda jag vet är att jag har stöttning från alla som står över mig hierarkiskt. På planet "tyst medgivande".

Egentligen vill jag inte bry mig. Jag vill också vara en medglidare som bara lyfter lön. För jag kan ändå aldrig påverka min situation.

 • [Ändra..](#)

2007-11-14

□ 22:15:56, Kategorier: [Blogginlägg](#)

Utanför min kontroll

Kanske jag borde bli lite orolig. Jag åt inte i går kväll. Jag åt inte i kväll. Det verkar som om jag slutat äta kl. 12 om dagarna. Jag kan helt enkelt inte förmå mig att äta något. Det går inte. Det är fysiskt omöjligt. Väldigt dumt

med tanke på att jag arbetar och behöver energin för att orka med dagarna. Jo, jag är nog lite bekymrad. Det är väl knappast så att jag svälter och jag har dessutom fettdepåer att leva på, men ändå. Det känns inte sunt.

Bakomliggande faktorer? Stress? Lätt depression? Biverkning av min medicin (anorexi enligt FASS)? Allmän leda? Undviker tugga då jag fått problem med tänderna? Självbestraffning? Allt på en gång?

Kyl och frys är fullproppade. Jag tittar in och stänger igen i avsmak.

Kanske jag äter när jag blir hungrig. Spännande fortsättning lär följa. Har jag fått matfobi?

 [Kommentera](#) • [Ändra..](#)

2007-11-13

□ 20:45:12, Kategorier: [Blogginlägg](#)

Tecknarklåda

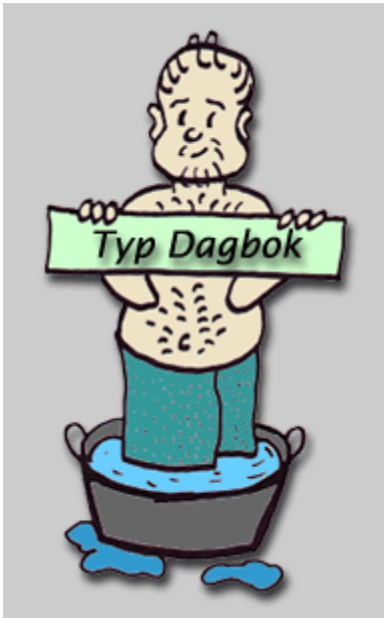
Det var riktigt kul att skissa lite även om jag inte är någon mästertecknare och aldrig blir det heller. Men är uttråkad och fullpumpad av dopningspreparat - på något sätt måste jag få utlopp för min kreativa ådra. Det stod mellan att teckna eller äta (jag har inte ätit i kväll - en biverkning av mina tabletter som gör att jag inte får hungerskänslor).

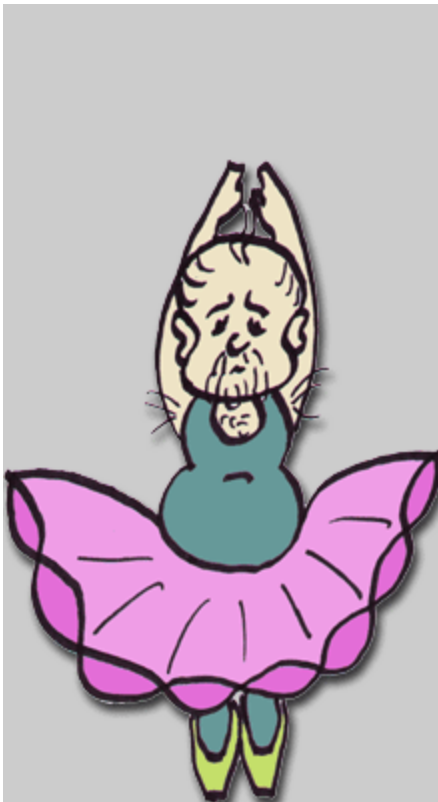
Ingen behöver påtala missarna. Jag ser dem själv. Och jag undrar varför jag ständigt återkommer till min serie-Jontas.

[Teckningar - ett urval](#) Men ännu mer i urval:

[Kommentera](#) • [Ändra..](#)

🕒 16:46:23, Kategorier: [Blogginlägg](#)

Rutin efter jobbet

Jag tillhör inte skaran som efter arbetsdagen går på after work. Det intresserar mig helt enkelt inte. Istället har jag en helt annan rutin som återkommer dag efter dag. Nu är det dessutom vinter (första snön kom i dag i Gbg för den här vintern).

När jag kommer hem - det första jag gör (efter att ha tänt) är att hälsa på kissen som yrvaket reser sig från hallmattan där hon väntat ungefär en timme. Vi pratar lite med varandra samtidigt som jag tar av mig skor och jacka samt släpper kryckan och väskan. Därefter tar jag upp posten från golvet, går in i köket där jag lägger posten och snusdosan på köksbordet. Nästa steg är att koppla bort vidarekopplingen från hemtelefonen (som är vidarekopplad till mobilen under arbetsdagen) samt tar fram sprutan ur kylan för uppvärmning.

Därefter kastar jag av mig alla mina kläder förutom t-shirt och kalsonger. Istället tar jag på mig mina svarta joggingbyxor (varma, bomull), sätter fötterna i fårskinnstoffsorna samt drar på mig den grå stickade (amerikansk universitets-)koftan som jag haft sedan 1985. Slahas. Hade det nu varit sommar har jag bara gått runt i... nä, jag går inte in på det. Jag känner för att vara barnvänlig i dag.

Efter detta tänder jag all mysbelysning och startar datorn. Tar en prilla och väntar på datorns uppstart och börjar sedan direkt skriva i bloggen - om jag är inspirerad. I dag var jag det. Och jag har följt min rutin till punkt och pricka. Jag är förutsägbar.

En halvtimme senare: bildbeviset...

jonas
2007-11-13

[2 kommentarer](#) • [Ändra..](#)

2007-11-12

□ 19:22:56, Kategorier: [Blogginlägg](#)

Mediconom

Läkarsekreterare måste vara den mest missvisande yrkestitel som finns. Titeln säger ingenting, beskriver ingenting. I många år har vi försökt ändra titeln då den är missvisande då många får föreställningen att man är

sekreterare åt någon doktor. Helt fel. Vi är en grupp som står på helt egna ben med egna arbetsuppgifter. Det är mer ett serviceyrke där man ger service åt alla personalkategorier inom vården men också utåt, som mot patienter, anhöriga eller andra myndigheter och instanser.

I Skåne finns inga läkarsekreterare. Där tog man ett lokalt beslut och blev medicinska sekreterare. Syftet var dels att komma ifrån det förlegade synsättet men också i ett försök att höja status och därmed lön. Själv tycker jag att ordet sekreterare i sig är det stora felet. Yrkesgruppen består av 99,95 procent kvinnor. Kvinnor som är sekreterare är verkligen inte samma sak som manliga sekreterare. Det är en statuskillnad. Tyvärr. Kvinnorna förekommer inom landstingsvärlden och männen inom statliga/privata verk/företag. Det går inte att höja status för en titel som innehåller ordet sekreterare om den till största delen består av kvinnor. Enda vägen ut ur ekorrhjulet är att välja en titel som är könsneutral.

I Danmark har man bestämt att läkarsekreterare ska heta medicionomer. I Sverige verkar vi vara intresserade att ta efter. Bra, tycker jag. All anknytning till medicinsk tillhörighet beskriver yrket väl. Även om ordet är väldigt anonymt. Fördelen med det är att det är könsneutralt samt att man kan ge ordet en innebörd utan förutfattade meningar. Jag ser fram mot att officiellt kalla mig för medicionom.

Men det lär väl dröja. Titelbyte har det pratats om under alla mina 15 år som läkarsekreterare. Och det var inte ens nytt då.

C som följs av en hård vokal uttalas k.

 • [Ändra..](#)

🕒 08:58:07, Kategorier: [Blogginlägg](#)

Långhelgens sista lediga dag

Dagens plan:

Förmiddag - bankbesök, köpa snusstockar.

Lunch - kycklingwrap (i singular, rester från i går).

Eftermiddag - hemtjänst.

Kvällsmat - korvgryta med ris (blir till lunch i morgon också).

Kväll - tv-afton, arbeta med hemsidan, ta spruta, tänka igenom morgondagens föreläsning och möte, tvätta kökshanddukar, raka mig (hinner inte nu på morgonen).

 [Kommentera](#) • [Ändra..](#)

2007-11-11

🕒 20:37:57, Kategorier: [Blogginlägg](#)

Söndagsnöje

Nu känner jag mig färdig med bloggens uppdatering. Därför kastar jag nu blickar på min [hemsida](#) som befinner sig i ett väldigt passivt tillstånd. En gång per år brukar jag uppdatera texterna där, men nu gör jag en helreovering. Det tar väl några dagar.

Plötsligt börjar det bli körigt igen. Ny vecka i antågan.

[Kommentera](#) • [Ändra..](#)

🕒 10:47:18, Kategorier: [Blogginlägg](#)

Kulspruta

Min "[skvätt iväg](#)"-blomma har vuxit till sig. Det har trots allt gått tre år sedan jag planterade mina små frön.

Det verkar vara dags att börja skörda nya frön för plantering. När jag satt i soffan nu på förmiddagen blev jag bombarderad. Frön haglade över mig. Det är bara att krypa runt och leta. Kanske bäst jag börjar leta i mina valkar så de inte slår rot där och börjar växa.

[2 kommentarer](#) • [Ändra..](#)

2007-11-10

🕒 22:51:50, Kategorier: [Blogginlägg](#)

Aj?

Tandvärk. Nu trilskas de där tänderna som omkonstruerades i somras och som ständigt går sönder. Än håller de ihop, men värken brukar föreåda ännu mera värk som slutar i att lagningarna bara faller ur utan någon egentligen anledning. Förutom den att tandläkare inte kan laga ordentligt då där inte är så mycket att bygga på. Nu har jag frisktandvård och får allting gratis men gör det ändå inte ordentligt. För det är en kostnad man inte vill stå för så länge jag har frisktandvård. Så den där försäkringen är bluff.

Hur jag mår annars? Skov/pseudoskov har väl lagt sig lite men jag känner ändå hur jag ständigt är på gränsen. Jag har inte tid med sådant. Jag har inte tid med sjukskrivning. Jar har inte tid med energitjuvar i någon form. Tyvärr har jag en väldigt stark yrkesidentitet där jag lägger mitt liv. Särskilt i höst. Ljuskimtarna är få även om jag försöker vara positiv och försöker ta mig den vila jag behöver när utrymme finns.

Nu har jag sovit fredag och lördag. Lite piggare. Plötsligt ser jag ett hem i förfall. Jag vet vad jag ska göra söndag. Det blir ingen vilodag.

[Ändra..](#)

□ 20:49:07, Kategorier: [Blogginlägg](#)

Pete, Gene, Paul och Ace

Ursprungskällan är för mig okänd. Men Pauls stjärna sitter över fel öga.

[Kommentera](#) • [Ändra..](#)

□ 20:36:26, Kategorier: [Blogginlägg](#)

Spoilers Våra bästa år till februari 2008

Den enda anledningen till att jag får sökträffar till min blogg beror på Våra bästa år (Days of our lives). Man jagar spoilers helt enkelt. Därför tar jag mitt ansvar och berättar vad som ska hända de kommande tre månaderna (fram till början av februari).

November/december 2007

Bo får ett sms om att **Roman** är mördarens nästa offer. **Sami** och **Lucas** kysser varandra. Sami står sedan också ansikte mot ansikte med mördaren. **Chloe** kommer tillbaka till Salem. **Belle** återvänder från Paris. **Jennifer** upptäcker att hon är gravid. **Tony** arresteras för mordet. **Kate** och Roman gifter sig nyårsafton. Roman mördas och Kate är blodig.

December 2007/Januari 2008

Shawn känner sig förföljd. **Jan** ertappas av en polis men lyckas smita undan. **Marlena** skyller **Romans** mord på **John** och **Kate**. Marlena vittnar till **Tonys** fördel så han släpps. Misstankar börjar komma om att mördaren är en kvinna. **Chloe** försvinner till Wien och lämnar **Brady** bakom sig. **Nicole** ger sig inte utan vill slå klorna i Brady. Marlena upptäcker att någon ristat in även hennes namn på Romans gravsten vilket gör att hon nästan blir galen. **Doug** och **Julie** återvänder till Salem. **Billie** är i fara och **Bo** sticker för att rädda henne. **Sami** berättar för **Lucas** att hon älskar honom. På cirkus anfaller en tiger Tony som skadas och förs till sjukhus. Där får han besök av mördaren som ger honom en dödlig injektion. Mördaren är Marlena.

Januari/februari 2008

Tony obduceras och ingen misstänker **Marlena**. Åter en gång kysser **Sami** och **Lucas** varandra. **Shawn** ger **Belle** ett diamanthalsband. **Nicole** vill ha ett alibi inför nästa mord och sätter handklovar på sig själv och **Brady**. **Celeste** och **John** börjar se kopplingar mellan mördaren och Marlena. **Bonnie** börjar bli utkonkurrerad av **Julie** som en möjlig ersättare på Tuscany (efter Maggie). **Victor** utesluter Nicole ur sitt testamente. **Kate** får besök av spöket **Roman**. **Shawn** misstänker att Marlena är mördaren vilket sår splitt mellan honom och **Belle**. Marlena får veta om Shawns misstankar och John avfärdar bevisen och kopplingen till Marlena. **Jennifer** krockar med **Patrick (ny karaktär i DOOL)** som hon tycker synd om och låter flytta in i garagelägenheten. Patrick påstår sig känna **Jack**. **Jan** ger **Victor** en elektrisk stöt. **Lexie** kan inte säga om han blev mördad eller ej. Nicole försöker bryta sig in i Victors kassaskåp. Marlena tar sig in i Shawns lägenhet och hugger med kniv i sängen där någon ligger. Shawn och Belle upptäcker sedan en tom men blodig säng. Marlena återvänder och upptäcker till sin förvåning att Belle och Shawn lever och mår bra. En blodig Jan dyker upp hos Nicole då det var hon som legat i Shawns säng. Nicole super Jan full och syr ihop henne. **Doug** upptäcker att Marlena är mördaren. Julie ringer Marlena för att rådfråga då Doug vet vem mördaren är.

 [Kommentera](#) • [Ändra..](#)

🕒 17:49:00, Kategorier: [Blogginlägg](#)

Min stad

Vad betyder Göteborg för mig? Svårt att skriva om, för just nu är det hemma.

Före år 2000 var Göteborg ingenting för mig. Det var något abstrakt. En stad jag aldrig hade varit i. Geografiskt visste jag var Göteborg låg, men jag hade inga direkta preferenser eller referenser. Inte annat än att det var en varvsstad och jag föreställde mig staden som blygrå, kall, metallisk. Båtlaster fram och tillbaka över havet. En arbetarstad, kulturfattig. Skulle jag namnge någon från Göteborg skulle jag säga Sonya Hedenbratt och samtidigt tänka buskis och jazz. I övrigt var allt anonymt. Okej, att där fanns spårvagnar visste jag också.

Ja, på tal om spårvagnar. Första spårvagnen såg jag 2000 under dagboksträffen i Norrköping. Veckan senare kom jag till Göteborg och fick uppleva spårvagnarna där. Och då hade jag redan bestämt mig för att flytta till Göteborg. Ett beslut jag tog i maj 2000 utan att ha varit i staden. I september samma år gick flyttlasset. Och min bild av Göteborg stämde inte alls. Men ärligt så undrar jag om inte staden varit precis så trist och grå som jag föreställt mig. Under 70-talet. Jag vet inte, men vad jag förstått har Göteborg genomgått stora förändringar de senaste 25 åren. Kultur- och evenemangsstaden. Universitetsstaden.

Men vad betyder Göteborg för mig då? Jag är osäker. Det var kärlek vid första besöket och jag har bott här nu i sju år. Detta är hemma och jag har förmodligen hunnit bli hemmablind. Så jag vet inte... Jag trivs här. Jag saknar inte Skåne. Jag ser inte att jag flyttar tillbaka till Skåne. Men jag ser heller inte att jag kommer vara Göteborg trogen. Det som leder mig är utveckling. I första hand. Och just nu har Göteborg lite mer att erbjuda i den vägen. Jag utvecklas här.

 [Kommentera](#) • [Ändra..](#)

🕒 10:34:01, Kategorier: [Blogginlägg](#)

Lite musiklyssnande

Britney Spears. Det är inte ofta jag skriver om artister utanför min årliga schlagermassaker, men nu ska jag göra det. Om just Brittan.

För jag förstår inte. Plötsligt älskar alla henne och tycker så synd om henne p.g.a. det värdelösa privatliv hon har. Man hyllar hennes sång och hennes musik. Varför nu? Själv har jag aldrig haft något emot Britney förutom att hon använder lite väl mycket luft när hon sjunger. Ibland låter det lite som trasig blåsbälj men det kan man utstå. Hon har alltid haft smarta och bra låtar.

Jag har alltid varit musiken trogen. De flesta har hånat hennes musik ända tills hon blev en tragisk tidningsfigur. Som sagt - plötsligt älskar alla henne och tycker att hon gör kanonbra musik. Är det sent uppvaknande? Blev hon intressant först när hon visade muttan, började åka in och ut på rehab, kör mot rött med sovande barn i baksätet och gifter/skiljer sig på löpande band?

Det har gått tio dagar sedan hennes senaste skiva, Blackout, släpptes. Den röda tråden är blippmusiken. Det låter som om man satt text på 80-talets dataspel. Men en recension...

Gimme more

Tjätig refräng. Det tog några lyssningar innan jag insåg att låtens enkelhet är dess styrka. I jämförelse dålig inledning på skivan. Med tanke på att detta var första singelsläppet så vet alla vilken låt det är. Hårt sönderspelad i etern.

Betyg: * * *

Piece of me

Inledningen låter som en samplad äggsjuk höna. Annars är detta en typisk Madonna-låt. Entonig vers och rösten är pitchad rakt igenom på ett metalliskt vis. Stark refräng. Detta borde vara inledande spåret på skivan.

Betyg: * * * *

Radar

En av skivans fyra bästa låtar. Egentligen en väldigt mainstream låt som borde pumpas upp lite i en remix för att överleva på dansgolven.

Betyg: * * * * *

Break the ice

Transportsträcka. Irriterande. Falsett. Nej, jag får bara rysningar.

Betyg: *

Heaven on earth

Väldigt 80-talssynth och låter som filmmusik från samma årtioende. Nostalgikänsla för min del.

Betyg: * * * * *

Get naked (I got a plan)

Ännu en låt där en mansröst tar mycket utrymme. Vilket är positivt då det uppväger och ger balans åt Britneys ständiga pipande i låt efter låt. Suggestiv låt.

Betyg: * * * * *

Freakshow

Hiphop-Fergie? Nej, åter Brittan i farten där hon kastar sig mellan olika stilar. Den här låten är Humor med stor H.

Betyg: * * * * *

Toy Soldier

En okej låt. Men tyvärr lite för mycket militärmarch.

Betyg: * *

Hot as ice

Ännu en värdelös transportsträcka.

Betyg: *

Ooh ooh baby

Gung. En klar hit. Den stannar kvar. Den sätter sig.

Betyg: * * * * *

Perfect lover

Sensuell? Nä, det lyckas den väl inte riktigt vara men bra låt.

Betyg: * * * *

Why should I be sad

Janet Jackson hade säkert gjort låten bra, men den känns inte som Britney.

Betyg: *

Totala betyget: 3,3

Många bra låtar men de dras ner av de låtar som är totalt katastrof. Men ändå. Detta är verkligen den bästa skivan jag hört med Britney. Men märkligt nog kan jag inte låta bli att ständigt återvända till en låt som inte är aktuell. Toxic. Det är låten som beskriver Britneys låtstil bäst där skivan Blackout totalt sett är en svagare variant av just låten Toxic.

Men jag är nöjd med mitt skivköp.

 [3 kommentarer](#) • [Ändra..](#)

2007-11-09

📅 20:22:19, Kategorier: [Blogginlägg](#)

Vad andra går miste om

I våras sökte jag [en tjänst](#) som jag inte fick. Den var väldigt snarlik den tjänst jag har i dag. Det är ganska otroligt eftersom den tjänst jag i dag har är väldigt speciell. Det finns säkert inte fem av oss i landet som har denna erfarenhet eller arbetsuppgifter. Då fick jag inte tjänsten med anledning av att jag aldrig arbetat inom ortopedisk verksamhet (jag har ju bara erfarenhet av bakteriologi, kardiologi, allmänmedicin, lungmedicin, allergologi, hematologi, neurologi, reumatologi, gastrologi, infektionsjukdomar, hud- och könssjukdomar, nefrologi, endokrinologi, med mera), så man ansåg att jag inte hade de rätta kvalifikationerna trots lång arbetslivserfarenhet.

Därför förvånas jag något nu när tjänsten åter ett halvår senare utannonseras. De kanske skulle tjäna på att slå mig en signal? Klart jag kan ortopedi. Alla är vi i grund och botten läkarsekreterare med samma grundutbildning där alla specialiteter ingår.

Men om jag skulle acceptera ett erbjudande? Nja. Jag har blivit dyrare. Dumhet från andras sida ska straffa sig. Och med det sagt (skrivit) så lär de aldrig höra av sig.

 • [Ändra..](#)

📅 16:51:18, Kategorier: [Blogginlägg](#)

Andrum

Fyra dagar fritt! När hände det senast egentligen? Mitt schema är så här men oftast så byter jag dagar för att täcka upp lediga luckor på jobbet och då blir fridagarna väldigt hackade. Men nu äntligen! En långhelg där jag får sova, sova, sova. Inga måsten. Jag är verkligen ledig. Och nästa veckas föreläsningar behöver jag inte förbereda då jag blev klar med det förra helgen.

Ett litet orosmoment är att jag tack vare föreläsningarna och dess förberedelser hamnat rejält back i mitt ordinarie arbete. Och deadline närmare sig med stormsteg (februari), så nu har jag inga marginaler. Vilken tur då att jag inte har någon semester att ta ut i jul, utan jag måste jobba. Men jag tar nog en vecka fritt i slutet av februari och återhämtar andan. Hösten har varit hektisk.

 [2 kommentarer](#) • [Ändra..](#)

2007-11-08

□ 23:27:10, Kategorier: [Blogginlägg](#)

Skitställe

Kanske man kan tolka det som en fetisch att jag håller koll på toaletterna på jobbet? Jag smyger runt, lyfter på dasslocken och kollar. Jo, faktiskt. Jag för statistik över hur ofta det städas på toaletterna eftersom jag upptäckt hur sällsynt det är. Rekordet var väl ett par veckor för en toalett som används dygnet runt, veckans alla dagar, av cirka 30-40 personer. Äckligt säger mitt omdöme. För folk står på händerna en meter från skithusstolen och försöker pricka rätt. När de tömmer tarminnehållet. En slutsats som jag dragit utifrån beräkningar jag gjort. Annars kan jag inte förklara varför det ser ut som det gör. Men värst är väl att där aldrig städas. Till och med på de ökända skoltoaletterna tror jag att det blir städade oftare. Varför det blivit så här vet jag inte. Det har åtminstone resulterat i att jag undviker toaletter före ordentlig inspektion. Ibland får jag leta mig in till annan enhet som får toaletterna städade minst en gång per dag. Att behöva lämna sin arbetsplats där det finns fyra toaletter känns lite bedrövt. Ibland känner jag ett behov av att slita till mig städvagnen och själv ta itu med rengöringen, men det vore att inskränka på andras arbetsuppgifter. Isället muttrar jag i tysthet och skriver av mig här.

Och ovan text är inspirerad av dagens GP. Och eftersom jag är så lat, så hänvisar jag bara till [Babilou](#). Alla länkar finns där.

 [3 kommentarer](#) • [Ändra..](#)

□ 17:56:39, Kategorier: [Blogginlägg](#)

Illusioner

Vem kunde väl tro att jag hade ett attraktionsvärde? Inte jag. Tydligt är jag attraktiv på arbetsmarknaden. I somras lade jag ut min CV på AMV:s hemsida och i dag ringde en arbetsgivare, eller rättare sagt en förmedlingsfirma som hade en uppdragsgivare som behövde folk akut.

Så det var det positiva. Lite attraktiv fick jag känna mig. Ändå tills det visade sig att jag saknade den kompetens de eftersökte. För de hade inte läst min CV ordentligt utan förutsatte att jag kunde ett specifikt datasystem som bara finns inom primärvård - där jag aldrig arbetat. Vilket framgick av min CV, men de hade ringt i desperation (fyra minuter efter att de loggat in på min CV). Deras tabbe. Men plötsligt var jag inte attraktiv längre.

Och nu när jag funderar lite till. Ett halvår med CV på nätet och först nu ringer EN arbetsgivare. Tidigare har tre arbetsgiare varit inne och läst. Fyra totalt.

Jaja. Min slutsats blir väl att jag inte är önskvärd. Attraktionsvärde noll. Men det var kul så länge det varade.

 [3 kommentarer](#) • [Ändra..](#)

2007-11-07

□ 19:16:45, Kategorier: [Blogginlägg](#)

Jag - byfånen i modern tappning

- Haha, vilken fin reklam du gör för sjukvården. Springer runt med din pinne (kryckan) trots att du är personal. Ha'ru skadat benet, eller?

Dagens kommentar när jag på jobbet gick i källaren och stötte på en vaktmästare som jag inte pratat med tidigare. Mitt svar var bara ett enkelt nej och jag fortsatte gå. Jag tänkte då inte ta några diskussioner. Allt skulle leda till följdfrågor och jag tyckte inte det var min sak att förklara mig.

Men det här händer en och annan gång. Kommentarer från okända människor bara för att jag går runt med en krycka. Oftast är det annars (för mig okända) sjuksköterskor som (i hissen) utbrister, när de ser mig arbetsklädd och med krycka, "Hur kan du jobba med en krycka?". Jag förstår inte frågan. Blir man arbetsoförmögen för att man har ett gånghjälpmedel? I deras värld kanske.

Det jag inte förstår är hur man kan ställa så korkade frågor till någon man inte känner. Ännu har jag inte sett folk springa fram till någon med glasögon och fråga "hur kan du alls läsa" eller "har du fel på synen, eller".

Sånt här jag blir sur över. Folks plumpa kommentarer. Hade det varit småbarn hade jag förstått. Och pedagogiskt förklarat. Men vuxna... Arslen!

 • [Ändra..](#)

2007-11-06

□ 23:30:35, Kategorier: [Blogginlägg](#)

Whopps?

Jag uppdaterade mitt bloggsript. Och det sket sig rejält. Berätta inte för Tintelin att jag råkade koppla mitt script till hennes databas. Det fixade jag lätt. Här hos mig. Hennes sida ligger nu nere tills jag hinner konfigurera om databaserna och uppdatera även hennes script. Vilket jag inte hinner förrän i morgon efter jobbet.

Ännu vet jag inte vad jag ska ha för skin. Oavsett vad jag väljer så är de css-filerna dåligt utformade samt att php-filerna inte riktigt stämmer. Många timmar av konfigurationer ligger alltså framför mig.

Visst kan jag banna min klåfingrighet, men scripten måste uppdateras p.g.a. säkerhetsbrister. Så eländet hade jag ändå drabbats av. Synd bara att jag var tvungen att dra in Tintelin i detta. Nåja.

 [Kommentera](#) • [Ändra..](#)

□ 17:01:55, Kategorier: [Blogginlägg](#)

Gnäääägg...

Det luktar avlopp när man kommer hem till mig. Jag kan inte förklara det. Obehagligt är det. Så vill jag inte att det ska dofta. Då känner man ju inte min personliga svettiga, manliga muskdoft. Här ska ju dofta brunstig karl!

 [2 kommentarer](#) • [Ändra..](#)

2007-11-05

□ 13:34:53, Kategorier: [Blogginlägg](#)

En ynka fridag

Precis när jag skulle åka iväg till gymmet ringde telefonen. Tacksamt! Jag har hela helgen försökt fundera ut en ursäkt för att slippa ta mig dit eftersom jag fortfarande inte känner mig helt 100 % efter förra veckans skov/pseudoskov/infektion. Turligt nog fick jag min ursäkt. Jag har precis haft två arbetsdagar bakom mig och har

tre framför mig. En vilodag är inte dumt. Jag behöver det samtidigt som jag känner tvånget att gå till gymmet. Trots allt så drar de 300 kr/månad i autogiro och jag har varit där en gång sista månaden.

Hämndtjänsten har problem med sina utskick av räkningar. De kan inte skilja på minus och plus. Avdraget de satt upp på fakturan har de istället lagt på. Så jag får betala några hundra extra för att man inte varit hos mig. Jag anser det vara ganska tröttsamt att behöva påtala fel. Det känns så onödigt att behöva lägga tid på att få andra rätta till sina misstag.

Det hade jag nästan glömt. Jag har en ny föreläsning i morgon. Alla förberedelser är klara vilket gör att jag riskerar glömma tiden för själva föreläsningen. För någonstans så känner jag mig klar.

 [2 kommentarer](#) • [Ändra..](#)

2007-11-04

□ 23:46:02, Kategorier: [Blogginlägg](#)

Efter slutet kommer ingenting

Jag tar väldigt mycket plats i min yrkesroll. Vad det nu är för roll, för jag har verkligen dubbla identiteter - både i arbetsuppgifter och i behörigheter. Men ärligt så har jag 3-4 olika arbetsuppgifter, d.v.s. egentligen olika tjänster (motsvarande 2-3 heltidstjänster) som slagits ihop till 75 %. Det är med det jag menar att jag tar mycket plats. Jag roffar åt mig arbetsuppgifter. Anledningen är att det är uppgifter som inte har någon ordentlig förankring till specifik person och som behöver utföras där jag ser mig själv som (frälsaren, höll jag på att skriva) bäst lämpad.

Det har också visat sig att jag ses som högt utbildad inom min yrkeskår samt har blick för problem och hur man bäst löser det. Och många år av erfarenhet och intresse.

Och nu till kärnan i vad jag egentligen funderar på. Manligt eller person. Vad är det som gör att just jag tar sådan plats? Visar jag ett typiskt manligt beteende som sticker ut i ett kvinnodominerat arbete? Eller är det mina personliga egenskaper som individ som gör att jag går på som en ångvält? Försöker jag skapa mig en arbetsidentitet utifrån att jag inte har speciella fritidsintressen eller familj? Eller grundar det sig i att jag försöker bevisa min duglighet som någon med en kronisk sjukdom? Ärligt så vet jag inte. Kanske det inte är så intressant heller. Men där finns en sak som retar mig till vansinne - detta att jag hindras i min framfart och inte tillåts egenansvar i arbetet, utan ska in i fällan "kvinnliga läkarsekreterare ska veta sin kuvade plats på arbetsplatsen". Eller hur man ska formulera det.

I min värld kallar jag det för kvinnofälla, inte så mycket för att just jag skulle sitta i en sådan. Snarare detta att vissa yrkeskategorier ses som kvinnliga och där finns en föreställning från högre ort om hur man där ska vara. Begränsningar. Jag är emot alla former av begränsningar som syftar till att hämma utveckling - både den individuella och den (hu, nu kommer mitt hatord) kollektiva.

Just nu är jag väldigt sänkt vad gäller min egen situation vad gäller arbete. Inget jag vill gå in på. Mer än att jag saknar uppskattning. Inte personlig uppskattning, utan uppskattning för det arbete som blir utfört och dess betydelse. Den enda reaktion jag kan vänta mig är om något går fel. Och då blir det plötsligt personbundet. Äran tar alla, skulden ges den enskilde. Nej, ingen har gett mig skulden för något. Jag är bara väldigt trött. Och undrar varför jag offerar min egen hälsa för ingenting. För i slutändan har ingenting någon betydelse.

Detta med lön. Jag anses ha så dålig lön att jag får hyresbidrag med drygt 1 300 kronor per månad. För en normaldyr lägenhet. Det säger också något.

 • [Ändra..](#)

□ 20:10:34, Kategorier: [Blogginlägg](#)

Jag med båge

Till våren hade jag tänkt köpa nya glasögon. Det är då trots allt tre år sedan sist. Men jag tycker modellerna är så tråkiga och likartade. Kanske jag borde ta mina bågar från 1989 och sätta nya glas i dem?

[Kommentera](#) • [Ändra..](#)

□ 17:46:08, Kategorier: [Blogginlägg](#)

Lång, seg helg

Då jag inte tycker om överraskningar så glädde det mig att helgen blev precis så tråkig som jag hade föreställt mig.

[Kommentera](#) • [Ändra..](#)

2007-11-03

□ 17:47:31, Kategorier: [Blogginlägg](#)

En annan dag

Jag hade tänkt uppgradera min blogg, men avstår. Just nu har jag 1.8 av Evolution och det har efter det kommit både 1.9 och 1.10. Men just nu har de släppt 2.0 Alpha och jag tror jag väntar på en stabil version istället. För då måste jag ändå göra om alla databastabellerna då strukturen gjorts om helt. Nåja. Jag funderar ju ändå att radera hela skiten med arkiv och allt utan att ta några säkerhetskopior. Bättre att börja om från början.

[5 kommentarer](#) • [Ändra..](#)

2007-11-02

□ 18:31:55, Kategorier: [Blogginlägg](#)

Kvällen förstörd

Höstens migränanfall har jag kunnat stävja med hjälp av diklofenak. Så fort jag fått ögonflimmer har jag kastat i mig en näve tabletter (okej, 2 st) och så har migränanfallet avbrutits. Inte i kväll. I skrivande stund befinner jag mig i början av migränhuvudvärken och har precis återfått min syn.

Det tråkiga med migrän är att oavsett vilken medicin jag testat, så finns där inget som är optimalt. De gånger jag finner lindring behöver inte vara verksamt vid nästa tillfälle.

Om en stund önskar jag amputera huvudet. Undrar om det lindrar.

 [Kommentera](#) • [Ändra..](#)

🕒 16:34:55, Kategorier: [Blogginlägg](#)

Snubblar på målsnöret

Nu måste jag tänka. Hm, hur många år... Nitton år. Det har tagit mig nitton år innan jag nu äntligen köpt en tvättkorg till min enkla boning.

Det saknas en vuxenpoäng. Sedan är jag fulltaligt vuxen. Men det lär aldrig hända. Jag vägrar pensionsspara.

 [2 kommentarer](#) • [Ändra..](#)

🕒 09:01:33, Kategorier: [Blogginlägg](#)

Banankontakt

Varför måste vissa personer ta på den de pratar med? Egentligen har jag väl bara råkat ut för detta en gång. Rättelse; många gånger av en och samma person. Det var en doktor jag arbetade med för en del år sedan. Så fort han ville något, ville säga något, så kunde han inte hålla händerna borta från mig. Andra råkade också ut för detta. Han var helt enkelt oförmögen till att samtala med någon utan att börja lägga händerna på deras axlar. Satt man och arbetade vid skrivbordet, stod han plötsligt bakom med sin hand på axeln och pratade. Mötte man honom i korridoren ställde hans sig framför en och lade en hand på axeln och pratade.

Jag vet att vissa personer gör så här, men jag förstår inte varför. Är det en reflex hämtat från autonoma systemet? Är det något inövat för att skapa förtroende och samhörighet så att man inte ska kunna neka personens önskemål i vissa frågor? Eller är det bara omtanke?

I början var det obehagligt med den där intima handpåläggningen. Numera, när det inte förekommer i min värld, så söker jag den desperat eftersom jag lever ett så patetiskt liv. Plötsligt vill jag få in människor i min privata sfär. Och jag släpper gärna till mer än bara en axel. Man får gärna ta mig på överarmen om man vill. Och man behöver inte ens säga något som ursäkt. Flåsa bara lite lätt och man har min fulla uppmärksamhet.

 [6 kommentarer](#) • [Ändra..](#)

2007-11-01

🕒 17:47:42, Kategorier: [Blogginlägg](#)

Dagens dagbokstext

Fjantigt. När lycka innebär att man fått flärdtjänst beviljad tre år framåt. Men jag har lärt mig genom erfarenhet att ingenting är självklart. Ofta blir man nekad sådant som borde vara en självklarhet för min lilla grupp av ~~handikappade~~ funktionshindrade, eller om det heter funktionsbegränsade. Anledningen till att jag blev beviljad detta nödvändiga tror jag beror på handläggarens personliga åsikter mer än något annat. Jag såg i mina handlingar vem som beviljat mig flärdtjänst och det är en rekorderlig person som även tidigare hjälpt mig när motståndet varit kompakt inom tjänstemannakåren hos kommunen.

Förra veckan flyttade man en bom inne på min gård, så nu kan inga bilar komma in alls någon väg. Bommar är ett sattyg för GPS. De adresser som finns bakom bommar existerar inte i GPS. Att chaufförerna i sin beställning ser

både gatunamn, gatunummer samt tilläggsinformationen att jag ska in innanför bom, gör att de nu kan ignorera denna beställning då GPS inte visar adressen längre. Jo, gatuadressen kan den visa men inte gatan. Körvägen i GPS upphör när man är cirka 1 km från slutdestinationen och gatan markeras inte ut. Hur mycket trubbel kommer jag att få p.g.a. detta? Tre dagar har de åtminstone hittat att hämta mig. Men när jag skulle hem i kväll... Chauffören visste var gatan låg men vägrade köra in på den då GPS inte visade gatunummer. Att där stod att jag skulle lämnas vid min adress, min dörr, innanför bom... nä...

Jag är fortfarande lite krasslig. Benen är någon korsning mellan träpåkar och spaghetti. Ostadig balans, sprattelgubbe. Annars har den där förkylningen som var på gång tagit en annan riktning med halsont istället. Tänk, det är virusinfektionen som ger mig sådana störningar i motoriken, d.v.s. inverkar negativt på min ms. Nåja, jag är åtminstone ledig fredag denna vecka. Gymmet vågar jag inte åka till med en eventuell infektion i kroppen. Det är dödligt farligt att gympa och ha infektion. I know. Jag vilade själv inte när jag var förkyld för drygt tio år sedan, utan jobbade på (alla andra var julledda och jag skulle ersätta alla på jobbet). Vilket då resulterade i vätska i hjärtsäcken. Vilopuls på 210, nära ventrikelflimmer och hjärtstillestånd. Man jag tror att jag överlevde. Då. Vis av detta tänker jag verkligen vila i morgon. Om man bortser från besöket på apoteket, paketerna som ska lösas ut, Ica för lite mat, lite tvättprogram, o.s.v.

Helg. Nu ska jag hålla helg. Från torsdag kväll till fredag kväll. Kort helg. Trevlig helg!

 [Kommentera](#) • [Ändra..](#)